

jednak brojí proti něčemu, co není skutečným obsahem nař. rozhodnutí, jednak skutečný jeho obsah v určité části jak po stránce formální, tak po stránce věcné nechává nedotčeným. To ovšem zakládá podstatnou vadu řízení, poněvadž strana, jež dle cit. § 2 má nárok, aby jí vyřízení bylo vydáno nejen v jazyku čsl., nýbrž i v německém, má nárok, aby obě vyřízení se kryla.

V daném případě však oba texty nesouhlasí a vada ta může býti sanována jen tím, bude-li st-lce doručeno rozhodnutí min. soc. péče z 29. března 1923 ve správném jeho znění i v jazyku německém.

Aby se tak státi mohlo, použil nss ustanovení § 6 zák. o ss a rozhodnutí zrušil.

Č. 3550.

Pozemková reforma: Státní pozemkový úřad rozhoduje o tom, má-li dáti souhlas ke zcizení zabrané půdy podle § 7 zák., nemůže opětovanou žádost za udělení souhlasu toho odmítnouti pro právní moc dřívějšího zamítavého rozhodnutí, aniž zjistil, že od předešlého rozhodnutí se vůbec v ničem nezměnily rozhodné poměry faktické a ohledy veřejného zájmu.

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7843).

Prejudikatura: Boh. 557 adm.

Věc: K. a M. P. v Malé L. (adv. Dr. Lad. Valenta z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (taj. Dr. Jos. Sehnal) o souhlas ke zcizení.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím z 1. června 1921 prohlásil st-pů kupní smlouvu z 25. dubna 1919, kterou st-lé koupili od velkostatku F. Sch. pozemky č. k. 301, 304, 316, 317 a 318 v H. a louku č. k. 374 v D., za bezúčinnou vůči státu a prohlásil pozemky ony za zabrané státem. V důvodech rozhodnutí uvedeno, že šetřením nebylo prokázáno, že by řádné hospodaření na velkostatku bylo zcizení onoho vyžadovalo. V důvodech uvedeno dále: »St-pů vyšetřil také z důvodů vhodnosti okolnosti, které pokládá za rozhodné při udělení souhlasu dle § 7 zák. a zjistil, že není zde důvodů, pro něž by bylo — v případě, že by šlo o souhlas k právnímu jednání dle § 7 cit. zák. — vzítí zvláštní zřetel na kupce, poněvadž tito nabídnutím vyšších cen získali pozemky na úkor dlouholetých pachtýřů, jimž většina pozemků soudem přiznána pro ten případ. bude-li smlouva uznána za bezúčinnou vůči státu«.

Dne 24. května 1923 podali st-lé u obvodové úřadovny st-pů-u v M. B. žádost, v níž uvedli, že dle zák. z 27. května 1919 č. 318 Sb. přiznány byly dlouholetým pachtýřům do vlastnictví části louky č. k. 374, že však na pozemky v H. v celkové výměře přes 1 ha a část louky v D., nyní jako č. k. 374/1 označené, ve výměře 1 ha 15 a 11m², nikdo nároků dle zák. onoho nevznesl. Vzhledem k tomu a proto, poněvadž pro své hospodářství nutně půdy oné potřebují, žádali st-lé, aby k oné kupní smlouvě, pokud jde o parcelu v D. ovšem na částici č. k. 374/1 omezenou, byl do-
datečně dle § 7 zák. udělen souhlas.

Nař. rozhodnutím oznámil žal. úřad st-lům, že trvá na svém pravo-
platném rozhodnutí z 1. června 1921, kterým smlouva z 25. dubna 1919

z důvodů v cit. rozhodnutí uvedených byla prohlášena za bezúčinnou proti státu ve smyslu § 18 zák., resp. nebylo jí uděleno svolení dle § 7 zák. zák.

O stížnosti podané proti tomuto rozhodnutí uvažoval nss tak :

Nss vyslovil již v nál. Boh. 557 adm. právní názor, že úřad — rozhoduje o tom, nemá-li dáti souhlas ke zcizení zabrané půdy dle § 7 zák. zák. — nemůže žádnou žádost opětovanou za udělení souhlasu toho odmítnouti pro právní moc dřívějšího zamítavého rozhodnutí, aniž zjistil, že se vůbec v ničem nezměnily od předešlého rozhodnutí, rozhodné poměry faktické i ohledy veřejného zájmu. . . .

Žal. úřad žádost st-lů o dodatečný souhlas zamítl jedině, dovolávaje se svého prý pravoplatného rozhodnutí z 1. června 1921, jimž udělení souhlasu dle § 7 zák. zák. odepřel. To však, jak stížnost právem vytýká, učiniti nemohl, a muselo proto nař. rozhodnutí, opírající se o mylný názor právní již z toho důvodu býti zrušeno dle § 7 zák. o ss, aniž bylo potřebí se obíratí námitkou stížnosti. že ono rozhodnutí z 1. června 1921 nelze vůbec považovati za pravoplatné rozhodnutí o odepření souhlasu dle § 7 zák. zák.

č. 3551.

Administrativní řízení. — Vyvlastnění: I. Res judicata předpokládá, aby bylo vydáno rozhodnutí na základě téhož právního a skutkového stavu, na jehož základě bylo již jednou rozhodnuto. — II. Bylo-li pravoplatným výrokem nepovoleno vyvlastnění určitého pozemku na základě zák. o stav. ruchu č. 45/1922, není tato okolnost na překážku novému opačnému rozhodnutí o témže pozemku podle zák. č. 35/1923. — III. Otázku, zda vlastník potřebuje vyvlastňovaného pozemku nezbytně pro svoji vlastní živnost, musí jako otázku právní rozřešiti rozhodující úřad sám a nemůže prostě odkázati na dobré zdání znalce.

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7858).

Dr. V. Š. v Praze, jako otcovský opatrovník nezl. M. Š. proti zemské správě polit. v Praze (za zúč. stav. družstvo v Ž. adv. Dr. Jar. Košek z Prahy) o vyvlastnění pozemku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Žádost staveb. družstva v Ž. za vyvlastnění části parcely č. k. 317, patřící M. Š., byla výměrem osp-é v H. ze 24. prosince 1922 s poukazem na § 3 zák. o stav. ruchu z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. zamítnuta, ježto v obci jsou pozemky zabrané a obecní k zastavění způsobilé.

K nové žádosti stavebního družstva povolila osp v H. nálezem z 1. června 1923 na základě zák. o stav. ruchu z 25. ledna 1923 č. 35 Sb., vyvlastnění blíže označené části parcely č. k. 317 v Ž. na stavbu tří dvojdomků a dvou domků vesměs po dvou bytech s příslušnou komunikací. Odvolání podané Drem V. Š. jménem nezl. M. S. bylo zsp-ou nař. rozhodnutím z 3. listopadu 1923 zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost dovolává se především rei judicatae, poněvadž bylo v roce 1922 ohledně téhož pozemku provedeno vyvlastňovací řízení, které